CHP GENEL BAŞKAN YARDIMCISI OĞUZ OYAN'DAN BAŞBAKANA YANIT

2 Aralık 2010

Başbakan Erdoğan'ın belgeler konusundaki ilk sözleri "önce eteklerindeki taşları döksünler, sonra bunların ciddiye alınıp alınmayacaklarına bakarız" yolundaydı. Üzerinden çok zaman geçmeden ve henüz etekteki taşların binde biri ortaya dökülmeden, Başbakanın adeta bir hezeyan halinde muhalefete ve medyaya ağır ithamlarla saldırması anlamlıdır.

Başbakan, muhalefeti ve medyayı "müfteri", "alçak" ve "seviyesiz" gibi çirkin sıfatlarla karalamaya girişerek seviyeden ne anladığını bir kez daha kanıtlamıştır. Biz Başbakanla benzer bir üslup üzerinden "seviyeyi eşitleme" çabası içinde olmayız.

Başbakanın bu tutumunun bir kaygıyı ifade ettiğini ve "en iyi savunma saldırıdır ve hedef şaşırtmadır" yöntemini uygulamaya koyduğunu görüyoruz. Anamuhalefet Partisi olarak bu konuda son derece dikkatli ve sınırlı değerlendirmeler yapılmasına rağmen, Başbakan'ın iddia sahiplerine değil de o iddialar konusunda açıklama isteyen muhalefete saldırması, demokrasiyi içine sindirememenin yeni bir dışa vurumudur. Başbakan, adeta zeytinyağı gibi üste çıkarak, kendisini çok rahatsız ettiği anlaşılan bu belgelerden yeni bir mağduriyet yaratma peşine düşmüştür. Ama bu ucuzundan kahramanlık edaları gerçekleri değiştiremez. Kaldı ki, ABD Büyükelçiliği yazışmalarında CHP için yapılan yorumlar AKP için olduğundan çok daha olumsuzdur. Yazışmaların büyük bölümü Başbakanı öven, kamuoyuna yansıttığı görüntünün aksine, Başbakanın ABD-NATO çizgisinde kaldığını kanıtlayan belgelerdir.

Başbakanın savurduğu tehditler, medyaya dozu artan bir baskıyı başlatması bakımından da kaygı vericidir. Başbakan açıkça medyayı kendi kendilerini sansürlemeye, lehinde olmayan haberleri yayınlamamaya zorlamak istemektedir. Bunu ifade özgürlüğünün ve bilgi edinme hakkının açık bir ihlali olarak değerlendiriyoruz.

Başbakanın kendisiyle ilgili "milyar dolarlık hesabı var" iddiasını ortaya atanın şimdi Ergenekon tutuklusu olarak Silivri'de olduğunu işaret etmesi de, tehdidin hangi boyutlara vardığını göstermektedir. Peki Başbakan şimdi ABD büyükelçilerini ve Wikileaks patronunu da Silivri'ye mi gönderecek? Yoksa gücü ABD'ye yetmediği için muhalefete ve medyaya saldırmayı mı sürdürecek?

Başbakan, hakkını yargı yolundan arayabileceğini ima etmiştir; kendisini bu yönde teşvik etmek isteriz. Ama Başbakan yargının çift taraflı kesen bir kılıç olduğunu da unutmamalıdır. Başbakanın, kendisi ve AKP ile ilgili yolsuzluk iddiaları konusunda, Cumhuriyet Savcılarını da göreve çağırmasını bekliyoruz. Aynı konuda TBMM'de gündeme getirilecek bir araştırma komisyonu kurulması önerisinin de önünü açmasını diliyoruz.

Muhalefetin birinci görev ve sorumluluğu iktidarın denetlenmesidir. Kamu kaynaklarının kamu çıkarı yani halkın çıkarı doğrultusunda kullanılıp kullanılmadığını denetlemektir. Bu bakımdan, yazışma belgelerinde ortaya atılan şaibeli özelleştirme iddialarının açıklığa kavuşturulmasını bekliyoruz. Örneğin "04 A 348" numaralı ve 20.01.2004 tarihli belgede bahsedilen Tüpraş özelleştirilmesinde yolsuzluk yapıldığına dair iddia derhal soruşturulmalıdır. Bilindiği gibi Tüpraş'ın yüzde 66,6'lık hissesi, ilk özelleştirme girişiminde adresi bir posta kutusundan ibaret olan bir Rus firmasına –CHP'nin şiddetli tepkilerine rağmen- 1,3 milyar dolara satılmak istenmiş, Petrol-İş Sendikasının başvurusu üzerine son anda Danıştay kararıyla satış durdurulmuştu. Daha sonra bu şirketin yüzde 51'lik payı 4 milyar dolarlık bir fiyatla özelleştirilmişti. Biz bunun hesabını Wikileaks belgelerinden önce sormuştuk, şimdi tekrar soruyoruz. Kaldı ki, Wikileaks belgelerini aşan şaibelerin de aydınlatılmasını istiyoruz. AKP iktidarı TÜPRAŞ'ın Mart 2005'teki %14,76'lık hissesinin borsa rayiç değerlerinin dahi altında bir fiyatla Ofer'e satışındaki şaibenin altından kalkamamıştır. SPK tebliğlerine aykırı bir biçimde Özelleştirme Yüksek Kurulu'nca halka duyurulmadan yapılan ve yarım günde tamamlanan bu sözde "halka arz" işlemi, Danıştay'dan dönmüş olmasına rağmen, hisselerin el değiştirmesi sağlanarak bir oldu bitti gerçekleştirilmişti. Biz şimdi bu karanlık sayfaların yeniden açılmasını istememeli miyiz?

İran'daki ihalelere kadar uzandığı söylenen nüfuz ticaretinin aydınlatılmasını istememeli miyiz? Biz bunları talep etmezsek, toplumun bize yüklediği denetim görevini yerine getiremeyiz. Başbakanın hedef şaşırtma ve mağdur yaratma taktiklerini boşa çıkartmak da bizim görevimizdir. Başbakan demokrasiyi sadece kendisine çalışan bir nalıncı keserine döndürmeye

çalışıyor; bunun adının diktatörlük olacağını toplumla paylaşmak bizim asli sorumluluğumuzdur.